

Dosarul nr. 3ra-749/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: G. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Badan Vera,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Badan Vera împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului,

împotriva deciziei din 28 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Badan Vera și a fost menținută hotărârea din 18 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 8 mai 2018, Badan Vera, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului.

În motivarea acțiunii a indicat că se află la întreținerea soțului Chirița Vlad, care este angajat al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, în funcția de comandant de grupă al plutonului Criuleni, Dubăsari al Batalionului nr. 3 a Brigăzii de patrulare.

În contextul dat, a menționat că s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul General al Poliției al MAI, prin care a solicitat să-i fie achitată retroactiv, pentru 12 luni premergătoare, indemnizația pentru creșterea copilului minor xxxxx, anul nașterii xxxxx până la împlinirea vârstei de 3 ani.

A relatat că cererea sus-enunțată a fost înregistrată la data de 14 martie 2018 cu nr. S-707/18, însă până în prezent nu a primit răspuns de la Inspectoratul General al Poliției al MAI.

A remarcat că la cererea înaintată Inspectoratului General al Poliției au fost anexate actele confirmative ce atestă faptul că este soția unui angajat al

Inspectoratului General al Poliției, situație în care urmează să beneficieze de indemnizația de îngrijire a copilului la locul de serviciu al soțului Chirița Vlad.

Este de părere că Inspectoratul General al Poliției este obligat să-i achite indemnizația pentru îngrijirea copilului minor xxxxx, din motiv că la data apariției dreptului la indemnizație de maternitate, nu a fost angajată în câmpul muncii și nu avea venit asigurat, fiind la întreținerea soțului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 123,124 din Codul muncii, art. 7, 8 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea ca ilegală inacțiunea Inspectoratului General al Poliției al MAI referitor la cererea înregistrată la 14 martie 2018 cu nr. S-707/18, emiterea unei hotărâri prin care pârâtul să fie obligat să-i achite retroactiv, pentru 12 luni premergătoare, indemnizația pentru îngrijirea copilului minor xxxxx, anul nașterii xxxxx până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30 % din salariul soțului Chirița Vlad.

Prin încheierea protocolară din 1 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Badan Vera împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, Casa Națională de Asigurări Sociale privind constatarea ilegalității refuzului emiterii actului administrativ individual, obligarea achitării indemnizației în mărime de 30 % din salariul soțului, pentru îngrijirea copilului, până la împlinirea vârstei de 3 ani.

La 15 octombrie 2019 și la 11 decembrie 2019, cu respectarea termenului legal, Badan Vera a depus apel împotriva hotărârii din 18 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 28 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Badan Vera și a fost menținută hotărârea din 18 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

La 16 iunie 2020, Badan Vera a depus recurs împreună cu motivarea împotriva deciziei din 28 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele adoptând o decizie pripită fără a fi examinată minuțios cauza.

A mai reiterat că este întemeiată solicitarea de a obliga Inspectoratul General al Poliției să-i achite indemnizația pentru îngrijirea copilului minor xxxxx, născut la xxxxx, din motiv că la data apariției dreptului la indemnizație de maternitate, nu a fost angajată în câmpul muncii și nu avea venit asigurat, fiind la întreținerea soțului.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) pct. 2) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, a evidențiat că sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, persoanele care sunt numite la nivelul autorităților executive și astfel polițiștii sunt persoane asigurate de stat.

Or, potrivit Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, Inspectoratul General al Poliției al MAI este autoritatea

executivă, iar angajații acestuia sunt asigurați de sistemul public obligatoriu prin efectul legii și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări sociale.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) se (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Actele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului în data de 21 mai 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție al scrisorii recomandate (f. d. 104).

Astfel, motivarea recursului depusă împreună cu cererea de recurs la instanța de apel la data de 16 iunie 2020 (f. d. 109) este în termen.

Prin referința din 28 iulie 2020, Inspectoratul General al Poliției al MAI a solicitat respingerea recursului, cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 5 august 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de Badan Vera a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În speță, Completul nu consideră oportun de a cita participanții la proces și reprezentanții acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurenteii Badan Vera au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, de admitere a acțiunii, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Iar potrivit art. 194 alin. (1) și (2) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La rândul său, aplicabile litigiului sunt și prevederile art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, Completul reține și prevederile art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Articolul 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ prevede că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă hotărâre în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

După cum denotă actele cauzei, Chirița Vlad este angajat la Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, în funcția de comandant de grupă al plutonului Criuleni, Dubăsari al Batalionului nr. 3 a Brigăzii de patrulare (f. d. 1, 12).

La fel, s-a constatat că la 1 septembrie 2007, Chirița Vlad a încheiat căsătoria cu Badan Vera (f. d. 7), iar la xxxxx s-a născut fiul xxxxx, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. NA-VI 2207239 din 11 august 2015 (f. d. 8).

Este cert și faptul că Badan Vera s-a adresat Inspectoratului General al Poliției cu cerere prealabilă, prin care a solicitat să i se acorde indemnizația lunară pentru creșterea copilului xxxxx, anul nașterii xxxxx până la împlinirea vârstei de 3 ani, în cuantum de 30 % din salariul lunar realizat de soț, retroactiv pentru 12 luni premergătoare.

În cererea prealabilă și în declarația la aceasta, s-a indicat că reclamanta nu este angajată în câmpul muncii, nu are venit asigurat și se află la întreținerea soțului ei (f. d. 11).

Totodată, potrivit certificatului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana nr. 94 din 7 martie 2018, se confirmă lipsa datelor din Registrul evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale pentru perioada 1999-ianuarie 2018, în privința Verei Badan (f. d. 10).

Inspectoratul General al Poliției nu a soluționat cererea prealabilă în termen de 30 de zile de la data înregistrării, și, la 8 august 2018, Badan Vera s-a adresat cu cerere în instanța de contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând constatarea ca ilegală inacțiunea Inspectoratului General al Poliției al MAI referitor la cererea înregistrată la 14 martie 2018 cu nr. S-707/18, emiterea unei hotărâri prin care pârâtul să fie obligat să-i achite retroactiv, pentru 12 luni premergătoare, indemnizația pentru îngrijirea copilului minor xxxxx, anul nașterii xxxxx până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30 % din salariul soțului Chirița Vlad (f. d. 4).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a respins acțiunea depusă de Badan Vera ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către Badan Vera, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe, considerând că aceasta este întemeiată și rezultă din aprecierea corectă și obiectivă a circumstanțelor pricinii.

Pentru a se pronunța astfel, instanțele de judecată au reținut că, la caz, nu sunt întrunite condiții pentru obligarea achitării indemnizației în mărime de 30 % din salariul soțului Chirița Vlad, pentru îngrijirea copilului, până la împlinirea vârstei de 3 ani a minorului xxxxx născut la xxxxx.

Totodată, a fost remarcat faptul că Inspectoratul General al Poliției nu este autoritatea competentă de a executa aceste proceduri, în acest sens fiind investită doar Casa Națională de Asigurări Sociale, care este unica autoritate cu atribuții de stabilire, calculare și plata indemnizației cerute.

Instanța de recurs constată, însă, că concluziile instanțelor de judecată și soluția dată în sensul respingerii acțiunii sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

La caz, instanța de recurs menționează prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1

aprilie 2019), conform cărora orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În temeiul art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În conformitate cu art. 49 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova statul facilitează, prin măsuri economice și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin. Statul ocrotește maternitatea, copiii și tinerii, stimulând dezvoltarea instituțiilor necesare.

Conform dispozițiilor art. 1 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani este definită ca o formă de sprijin bănesc ce se stabilește și se acordă prin sistemul public de asigurări sociale persoanei asigurate pentru creșterea copilului.

La caz, Colegiul lărgit reține că conform art. 41 lit. d) din Legea nr. 489 din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, asigurații din sistemul public au dreptul, în afară de pensie, la indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale (în vigoare la data înaintării acțiunii), asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

Art. 7 alin. (2) din aceeași lege prevede că, baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

Conform art. 18 alin. (1), (2) și (6) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și până la vârsta de 3 ani a copilului. În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește începând de la data ultimei acordări a concediului.

De indemnizație lunară pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: unul dintre părinți, bunelul, bunica, o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, precum și tutorele, dacă sunt persoane asigurate și îndeplinesc

condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin.(1), (2) sau (3).

Cuquantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30 % din baza de calcul stabilită la art. 7, dar nu mai puțin de 540 de lei pentru fiecare copil.

La rândul său, în corespundere cu art. 27 alin. (1)-(3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări nr. 289 din 22 iulie 2004, indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații, iar ajutorul de deces – din ziua următoare zilei de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Indemnizația stabilită, dar neîncasată la timp se plătește retroactiv pe o perioadă de cel mult 3 ani anteriori datei solicitării.

Indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1), (6-8) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 (în vigoare la data înaintării acțiunii), funcționarii publici cu statut special au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concediu de odihnă anual suplimentar plătit, la concediu neplătit, la concediu paternal, precum și la alte concedii sociale prevăzute de legislația în vigoare.

Concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani inclusiv al soției funcționarului public cu statut special, aflată la întreținerea acestuia, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă 6 de până la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau are o dizabilitate pentru afecțiuni intercurente se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale.

Baza de calcul și cuantumul indemnizațiilor acordate pentru concediile prevăzute la alin. (6) se stabilesc în modul prevăzut de Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, în mod similar cu ale persoanelor asigurate.

Indemnizațiile acordate pentru concediile prevăzute la alin. (5) și (6) se plătesc la locul de muncă al funcționarului public cu statut special, din bugetul de stat.

Cu referire la prevederile enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată ca greșită concluzia instanței de apel și primei instanțe cu privire la netemeinicia acțiunii.

Or, în legătură cu nașterea copilului și având în vedere că, nu este angajată în câmpul muncii, neasigurată social, aflată la întreținerea soțului asigurat, reclamanta Badan Vera este în drept să beneficieze de indemnizația solicitată, care urmează a fi achitată de la locul de serviciu al soțului Chirița Vlad, colaborator al Inspectoratului General al Poliției, din bugetul de stat, conform dispozițiilor art. 40 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 (în vigoare la data înaintării

acțiunii).

Respectiv, colaboratorii Inspectoratului General al Poliției sunt persoane asigurate de stat, iar angajații și soțiile acestora aflate la întreținerea lor pot beneficia de indemnizația de creștere a copilului minor din bugetul de stat la locul de muncă a soților.

În susținerea concluziei date instanța de recurs reține că materialul probator anexat la actele cauzei, care denotă incontestabil faptul că la momentul depunerii cererii prealabile, Badan Vera nu era asigurată social, și se afla la întreținerea soțului asigurat Chirița Vlad, angajat al Inspectoratului General al Poliției.

În asemenea circumstanțe, nu pot fi reținute argumentele instanțelor că obligația de a stabili, calcula și achita reclamantei Badan Vera indemnizația de creștere a copilului minor revine Casei Naționale de Asigurări Sociale, deoarece aceasta revine anume angajatorului funcționarului public cu statut special.

De altfel, referirea intimatului la prevederile modificate ale art. 40 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 (în vigoare din 1 ianuarie 2020) în referința depusă, nu poate fi reținută, deoarece la momentul înaintării acțiunii de către Badan Vera la data de 8 mai 2019, acestea nu erau în vigoare.

Circumstanțele descrise permit instanței de recurs să conchidă că atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat greșit prevederile legii, motiv din care actele judecătorești de dispoziție, nu pot fi menținute, iar cererea de chemare în judecată depusă de către Badan Vera urmează a fi admisă.

Din considerentele menționate și reieșind din faptul că, cererea de recurs este întemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă decizie de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Badan Vera.

Se casează integral decizia din 28 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 18 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Badan Vera împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului, și se emite o nouă decizie, prin care:

Se admite acțiunea depusă de Badan Vera împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului.

Se anulează în tot actul administrativ individual de respingere a solicitării emis de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne la cererea Verei Badan.

Se obligă Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne să-i stabilească, calculeze și achite Verei Badan indemnizația lunară pentru creșterea copilului xxxxx, născut la xxxxx până la atingerea vârstei de 3 ani, la locul de muncă al soțului, Chirița Vlad.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Gervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru